

**BELGISCH INSTITUUT VOOR POSTDIENSTEN
EN TELECOMMUNICATIE**

**RAADPLEGING OP VRAAG VAN DE RAAD VAN HET BIPT
VAN 04 SEPTEMBER 2006**

**MET BETREKKING TOT DE METHODOLOGIE TER BEPALING VAN DE
COMPENSATIES PER OPERATOR VOOR DE SOCIALE COMPONENT
VAN DE UNIVERSELE DIENSTVERLENING**

Inhoudsopgave

1 Inleiding.....	3
2. Uitgangspunten.....	3
2.1. SITUERING VAN DE PROBEMATIEK.....	3
2.1.1 <i>Definitie van de sociale tarieven</i>	3
2.1.2 <i>Principe van de compensatie</i>	4
2.2. VERBAND MET DE SOCIALE DATABANK.....	5
3. Assumpties bij voorgestelde methodologie ter bepaling van de compensaties.....	5
3.1. ALGEMEEN UITGANSPUNT.....	5
3.2. BASISASSUMPTIES.....	5
3.2.1 <i>De compensatie wordt bepaald op basis van een totaal bedrag aan korting en niet een totaal aantal tariefverminderingen</i>	5
3.2.2 <i>Scope op het niveau van de operatoren</i>	6
3.2.3 <i>Berekening van compensaties op basis van theoretische of werkelijke kortingen</i>	7
4. Methodologie ter bepaling van de compensaties en vergoedingen per operator.....	8
4.1. HET REËLE AANDEEL PER OPERATOR.....	9
4.2. HET NORMATIEVE AANDEEL PER OPERATOR.....	10
4.3. BEREKENING VAN DE COMPENSATIE PER OPERATOR.....	10
4.4. VERTROUWELIJKHEID VAN DE GEGEVENS DIE WORDEN GEBRUIKT VOOR DE BEREKENING VAN DE BIJDAGEN.....	10
5. Nadere regels in verband met de raadpleging.....	11
Bijlage: Omzet van 'openbare telefoondienst'.....	12

1 INLEIDING

De wet van 13 juni 2005 verplicht alle operatoren om aan sommige categorieën van begunstigen bijzondere tariefvoorwaarden toe te kennen. De ingrijpende wijziging ten opzichte van het oude wetgevende kader noopt een uitgebreide en gedetailleerde bepaling van de wijze van implementatie, in overeenstemming met de bepalingen in het Koninklijk Besluit van 20 juli 2006 tot vaststelling van de nadere regels voor de werking van het sociale element van de universele dienst inzake elektronische communicatie (Belgisch Staatsblad 8/8/2006).

Dit document stelt de methodologie voor die toegepast zal worden bij de berekening van de compensaties die operatoren zullen ontvangen of betalen als gevolg van de door hen toegestane sociale kortingen. Tevens wordt aangegeven welke informatie wordt aangewend als input om de berekeningen op een dergelijke manier te kunnen uitvoeren en welke de bron is die voor deze data wordt genomen.

Sedert juli 2005 heeft het BIPT geregeld ontmoetingen met de operatoren binnen een werkgroep die "STTS" heet en die zich bezighoudt met de problematiek van de toepassing van een gemeenschappelijke procedure voor de toekenning van de sociale telefoontarieven door de verschillende operatoren, alsook met de installatie van de databank van de begunstigen van de sociale tarieven. In dit document zal worden verwezen naar de vergaderingen van die werkgroep wanneer de punten daar aan bod zijn gekomen. Alvorens over te gaan tot een bespreking van de methodologische aspecten, wordt eerst de problematiek gesitueerd en wordt deze in verband gebracht met die van de sociale databank. In een volgende stap worden de assumpties waarvan vertrokken is bij de uitwerking van de methodologie in meer detail toegelicht.

2. UITGANGSPUNTEN

2.1. SITUERING VAN DE PROBLEMATIEK

Om een duidelijk beeld van de te nemen stappen te hebben, is het nuttig eerst de precieze wettelijke bepalingen na te gaan. Verderop in dit document wordt de invulling van dit wettelijk kader besproken voor wat betreft de berekening van de compensaties.

2.1.1 Definitie van de sociale tarieven

De wet van 13 juni 2005 (artikel 38 van bijlage) verplicht alle operatoren om voor bepaalde categorieën van begunstigen ten minste de volgende tariefverminderingen op het standaardtarief toe te passen:

Installatie: 50% van het normale tarief

Abonnement & verkeer (alle kortingen excl. BTW):

- Voor consumenten die abonnements- en verkeerskosten aan dezelfde operator verschuldigd zijn, en voor consumenten die alleen maar verkeerskosten verschuldigd zijn:

Abonnement: 8,40 EUR per maand
Verkeer: 6,20 EUR per 2 maanden

- Voor consumenten die abonnements- en verkeerskosten aan verschillende operatoren verschuldigd zijn:

Verkeer: 23 EUR per 2 maanden

- Voor consumenten met een leefloon:

Verkeer: Minimexkaart per 2 maanden, ter waarde van 6,20 EUR

In onderstaande tabel wordt weergegeven wat precies het gevolg is van deze verschillende tariefverminderingen voor sociale abonnees. Afhankelijk van het type abonnee (i.e. zijn keuze van operator en tariefplan) zullen er immers verschillende kortingen toegekend worden. Vier types van abonnees kunnen onderscheiden worden:

Consument	Kiest operator voor		Geniet korting (per maand) op		Totale korting
	Abonnement	Verkeer	Abonnement	Verkeer	
Type 1	Oper. X	Oper. X	8,4 EUR	3,1 EUR	11,5 EUR
Type 2	-	Oper. X	-	3,1 EUR	3,1 EUR
Type 3 ¹	Oper. X	Oper. Y	-	11,5 EUR	11,5 EUR
Type 4 (Minimex)	n.a.	Oper. X	-	3,1 EUR	3,1 EUR

Tabel 1 - Overzicht van de mogelijke reële tariefverminderingen voor sociale abonnees (per maand)

De opsomming van de tariefverminderingen opgenomen in de wet maakt duidelijk dat wanneer gesproken wordt over 'sociale tarieven' het in feite gaat over een korting op de normale retailtarieven van de respectievelijke operatoren, en niet over door de wet bepaalde speciale tariefniveau's. Dit betekent dat elke operator een of meerdere verschillende tarieven kan aanbieden aan sociale abonnees, en dat er met andere woorden prijsconcurrentie bestaat op deze markt.

2.1.2 Principe van de compensatie

Om de aanbieders van de hierboven opgesomde sociale tarieven te vergoeden, wordt er een fonds opgericht voor de universele dienstverlening inzake sociale tarieven. Artikel 74 van de wet stipuleert hieromtrent:

“Indien blijkt dat het door de operator toegestane aantal tariefverminderingen lager is dan het aantal tariefverminderingen dat beantwoordt aan zijn aandeel in de totale omzet van de markt van de openbare telefonie, dient deze operator dit verschil te compenseren.

Indien blijkt dat het door de operator toegestane aantal tariefverminderingen hoger is dan het aantal tariefverminderingen dat beantwoordt aan zijn aandeel in de totale omzet op de markt van de openbare telefonie, dan zal deze operator ten bedrage van dit verschil een vergoeding ontvangen.”

Dit artikel duidt erop dat de compensatie moet gebaseerd zijn op het aantal tariefverminderingen dat een operator te veel of te weinig toestaat. In combinatie met de opsomming van de tariefverminderingen kan hieruit besloten worden dat het niet gaat om het aantal sociale abonnees dat een operator te veel of te weinig heeft. Dit lijkt op het eerste zicht tot hetzelfde resultaat te leiden maar aangezien een bepaalde sociale abonnee meerdere kortingen tegelijk kan krijgen (i.e. op installatie, abonnement en verkeer) komt het aantal sociale abonnees niet noodzakelijk overeen met het aantal tariefverminderingen.

¹ Gezien het feit dat het in de toekomst waarschijnlijk mogelijk wordt om niet alleen verkeer maar ook abonnementen door te verkopen (zogenaamde wholesale line rental), kan verwacht worden dat het aantal Type 1-kanten in de toekomst zal stijgen ten nadele van het aantal Type 3-kanten.

Verder moet opgemerkt worden dat het gaat over de omzet van de operatoren in de markt van de openbare telefonie. De wet van 13 juni 2005 definieert deze markt niet, maar geeft wel de definitie van 'openbare telefoondienst'. De relevante omzet moet logisch rekening houden met de elementen waarop een sociale korting van toepassing is: installaties, abonnementen en oproepen.

2.2. VERBAND MET DE SOCIALE DATABANK

Een bijkomende nieuwigheid van de wet van 13 juni 2005 is de invoering van een zogeheten 'sociale databank'. Het BIPT wordt belast met de oprichting van deze gegevensbank, die de begunstigen van het sociale telefoontarief moet bevatten. Het doel van deze databank is, zoals bepaald in de wet, het nagaan of een begunstigde die een sociaal tarief aanvraagt bij een operator, het recht niet reeds bij een andere operator geniet.

Daarnaast voorziet de wet in een controle door het BIPT, tezamen met de operatoren, op het feit of de begunstigen nog steeds rechthebbend zijn. Deze controle kan maximaal éénmaal om de twee jaar gebeuren. De gegevens in de sociale databank kunnen hierbij hulp bieden.

Naast de wettelijke doelstelling van de sociale databank en haar hulp bij de controle, kan zij ook haar nut bewijzen bij de berekening van de compensatie van de verschillende operatoren. In deze databank worden immers tal van parameters opgeslagen die tevens van belang zijn in voorvermelde berekening. De "STTS"-databank maakt dus niet zelf de berekeningen om de bijdragen in het fonds te bepalen maar biedt de mogelijkheid om de nodige input te leveren voor het model voor de berekening van de bijdragen.

In het vervolg van dit document wordt dan ook bij de bespreking van de methodologie weergegeven wat de inputgegevens zijn om die methodologie te kunnen toepassen, die als output uit deze databank kunnen gehaald worden.

3. ASSUMPTIES BIJ VOORGESTELDE METHODOLOGIE TER BEPALING VAN DE COMPENSATIES

De uitwerking van een methodologie ter berekening van de compensaties van de operatoren kan binnen het wettelijke kader op verschillende manieren gebeuren. In het volgende deel wordt de voorgestelde methodologie voorgelegd. Een overzicht wordt gegeven van de assumpties die gemaakt zijn bij het ontwikkelen van deze methodologie. Eerst wordt echter het algemene uitgangspunt kort toegelicht.

3.1. ALGEMEEN UITGANSPUNT

Bij de bepaling van de methodologie zijn verschillende scenario's overlopen. Het BIPT en Bureau van Dijk hebben hierbij steeds gekeken naar de complexiteit van de berekening en het werd voorop gesteld om een zo eenvoudig mogelijke maar 'faire' benadering toe te passen. Ook werd uitgegaan van de 'operator' als centrale concept voor de berekening, wat een transformatie betekent van de gegevens in de sociale databank, aangezien deze de 'abonnee' als eenheid gebruikt.

3.2. BASISASSUMPTIES

3.2.1 De compensatie wordt bepaald op basis van een totaal bedrag aan korting en niet een totaal aantal tariefverminderingen

Zoals hierboven al aangehaald, moet een operator gecompenseerd worden volgens het aantal tariefverminderingen dat hij te veel toekent in verhouding tot zijn normatieve aandeel (of bijdragen volgens het aantal dat hij te weinig toekent). Aangezien de verschillende kortingen verschillend in grootte zijn zou een gemiddelde tariefvermindering kunnen berekend worden, op basis waarvan de bijdrage of compensatie bepaald wordt. Het gevaar bestaat dan dat operatoren over of ondergecompenseerd worden. Immers, operatoren die kleine kortingen toestaan (bv. enkel korting van 3,1 EUR per maand op verkeer) zouden een compensatie krijgen op basis van een hogere gemiddelde korting dan die die ze gegeven hebben. Operatoren die een korting van 11,5 EUR per

maand op verkeer moeten toestaan, krijgen hiervoor een compensatie terug die gebaseerd zou zijn op een lagere gemiddelde waarde.

Het koninklijk besluit van 20 juli 2006 spreekt wat betreft de berekening over het “bedrag aan korting”:

“Het fonds berekent de in het eerste lid bedoelde compensaties en vergoedingen rekening houdende met het bedrag van de kortingen die door elke aanbiedende operator aan de begunstigden zijn verleend, het aantal begunstigden zoals vermeld in de gegevensbank die door elke aanbiedende operator worden bediend, alsook het aantal gepresteerde dagen per begunstigde tijdens het beschouwde jaar.”

Om die reden wordt de bedoeling van de wetgever geïnterpreteerd als zijnde een compensatie op basis van het totale bedrag aan korting dat een operator te veel of te weinig toekent, wat berekend wordt aan de hand van zijn aandeel in de totale omzet.

Het uitgangspunt dat ervoor zorgt dat deze methodologie wordt voorgesteld, is het feit dat alle operatoren evenwaardige lasten voor sociale abonnees moeten betalen.

<p>Vraag 1. Hoe staat de respondent tegenover het bepalen van de compensatie op basis van een totaal bedrag aan korting? Indien de respondent niet akkoord gaat met deze benadering, welke benadering verdient dan wel zijn voorkeur en waarom ?</p>

3.2.2 Scope op het niveau van de operatoren

3.2.2.a Met betrekking tot grootte van de operatoren

De wet is duidelijk wat betreft de aanbieders van sociale tarieven: het gaat over alle ‘operatoren’, zoals gedefinieerd in artikel 2, 11° van de wet van 13 juni 2005 betreffende de elektronische communicatie, waarmee alle aanbieders van een openbare telefoondienst bedoeld worden. Het betreft hier dus onder andere ook de zogenaamde resellers, ongeacht de grootte van elk van deze marktspelers.

3.2.2.b Met betrekking tot mobiele operatoren

Wat betreft de aansluiting op een telefoonnetwerk of de installatie, voorziet de wet enkel in een korting op het normale tarief voor aansluitingen op een vaste locatie. Dit betekent dat mobiele operatoren aan hun sociale abonnees geen installatiekorting moeten toestaan, hoewel ook zij soms eenmalige ‘activatiekosten’ aanrekenen.

Ook al kunnen de mobiele operatoren geen aanspraak maken op een compensatie voor kortingen die op hun activatiekosten zijn toegestaan, schrijft de wet toch niet voor dat ze worden vrijgesteld van het bijdragen tot de financiering van de kortingen die de vaste operatoren toestaan op de installatiekosten.

<p>Vraag 2. Hoe staat de respondent tegenover deze benadering waarbij ook mobiele operatoren bijdragen tot de compensatie van kortingen op installaties ?</p>
--

3.2.2.c Met betrekking tot operatoren die hun activiteit stopzetten tijdens de beschouwde periode

Daarnaast moet ook een opmerking gemaakt worden met betrekking tot operatoren die hun activiteit gestaakt hebben vóór de berekening van de compensaties plaatsvindt, maar die wel gedurende minimum een gedeelte van het beschouwde jaar operationeel waren op de markt van de openbare telefonie. De reden van staking kan zeer uiteenlopend zijn, onder andere een failliet of een fusie. De omzet en sociale kortingen die deze operatoren gerealiseerd hebben tijdens de betreffende periode worden gewoon opgenomen in de berekening van de compensaties. Indien om een of andere reden de operator zijn bijdrage niet betaalt, zal de last eventueel over de andere operatoren verdeeld worden. Vanzelfsprekend zal in geval van een faillissement het BIPT in eerste instantie schuldeiser of schuldenaar worden van de operator die in staat van vereffening verkeert.

Vraag 3. Hoe staat de respondent tegenover deze manier van recuperatie van de compensaties die verschuldigd zijn door operatoren die hun activiteit hebben stopgezet tijdens de beschouwde periode ?

3.2.3 Berekening van compensaties op basis van theoretische of werkelijke kortingen

Een van de belangrijkste keuzes bij de bepaling van een methodologie ter berekening van de compensaties van de operatoren voor het aanbieden van sociale tarieven is het definiëren van de korting die in rekening zal worden gebracht. De werkelijk toegestane korting kan immers afwijken van de korting die de sociale abonnee in theorie zou moeten krijgen. Dit doet zich bijvoorbeeld voor wanneer een abonnee minder gesprekskosten heeft dan het bedrag van de korting op verkeer, of als hij een abonnement neemt waarvan de prijs lager is dan 8,4 EUR per maand.

Daarnaast kan een afwijking tussen de theoretische en de werkelijke korting zich voordoen indien de operator bij het toekennen van sociale kortingen mag/moet rekening houden met de promoties die hij toekent aan andere abonnees.

Omwille van transparantie en eenvoud is voor de berekening van de compensaties gekozen voor een benadering op basis van theoretische kortingen, tenminste voor wat abonnementen en verkeer betreft. Voor installaties wordt hierop een uitzondering gemaakt, gezien de veelvuldige promoties van de vaste operatoren voor deze installatiekosten en de daaropvolgende beslissing om operatoren op te leggen dat ze aan sociale abonnees een installatiekorting moeten toestaan van 50% op het installatietarief dat op dat ogenblik voor andere abonnees van toepassing is, dus inclusief promoties. Indien de benadering op basis van theoretische kortingen zou worden doorgetrokken naar installaties, zou dit enorme scheeftrekkingen van de compensaties kunnen veroorzaken. Zo zouden bijvoorbeeld operatoren die voortdurend een gratis installatie aanbieden, voor hun sociale abonnees gecompenseerd worden voor de helft van het theoretische installatiebedrag, terwijl de korting ook geldig zou geweest zijn indien de abonnee geen sociale begunstigde was. Voor abonnementen en verkeer is een dergelijke aanpak op basis van reële kortingen echter niet haalbaar, gezien het grote volume en het detail aan informatie dat zou moeten bewaard worden.

Een nadeel van dit werken met theoretische kortingen is uiteraard dat het gevaar bestaat dat operatoren vergoed worden voor een hoger bedrag dan dat ze eigenlijk als korting hebben toegestaan. Bij de bepaling van welke abonnementen en tariefformules in aanmerking komen om een sociaal tarief op toe te passen, kan hier eventueel rekening mee worden gehouden, en dit om het risico op distorties zo klein mogelijk te maken. De lijst van abonnementen en tariefformules heeft strikt genomen echter geen invloed op de keuze van de methodologie ter berekening van de compensaties.

De berekening van de vergoedingen vanwege het fonds is besproken tijdens de vergadering van de STTS-werkgroep van 27/03/2006. Het BIPT heeft een benadering voorgesteld waarbij de vergoeding van de kortingen op de installatiekosten zou worden berekend op basis van de werkelijke bedragen en de vergoedingen van de kortingen op de abonnementskosten en de gesprekskosten zouden worden berekend op basis van de bedragen van de "theoretische" kortingen zoals vastgesteld in artikel 38 van de bijlage (rekening houdende met een correctiefactor, cf. hieronder).

Vraag 4. Hoe staat de respondent tegenover deze benadering op basis van theoretische kortingen voor de abonnementen en het verkeer ?

Een alternatieve oplossing voor het probleem van de eventueel te hoge theoretische compensaties is het werken met een 'gemiddelde gebruiksgraad'. Dit zou betekenen dat per operator een percentage moet worden bepaald dat weergeeft hoeveel van de theoretische korting in werkelijkheid is opgebruikt door zijn sociale abonnees. Dit percentage zou dan op het eind van de berekening van de totale toegestane korting van een operator worden vermenigvuldigd met deze korting, en dit product zou de basis vormen van de verdere berekeningen, meer bepaald het aandeel van de operator in de totale toegestane korting over alle operatoren heen.

Tijdens de vergadering van de STTS-werkgroep van 27/03/2006 is de oplossing besproken die erin zou bestaan om correctiefactoren toe te passen opdat het bedrag dat als grondslag zal dienen voor de berekening van de vergoeding, zo dicht mogelijk het bedrag benadert van de korting die werkelijk aan de klant wordt geboden. Daarbij is het volgende systeem voorgesteld:

- voor de gesprekskosten zou de vergoeding voor elke klant worden verkregen door de theoretische korting te vermenigvuldigen met een correctiefactor, in casu de gemiddelde gebruiksgraad van de korting op de gesprekskosten; dat cijfer zou voor elke operator moeten worden berekend voor de 4 soorten van STT.
- voor de abonnementskosten zou de vergoeding voor elke klant worden verkregen door de theoretische korting te vermenigvuldigen met een correctiefactor, in casu de gemiddelde gebruiksgraad van de korting op het abonnement (die minder is dan 100 % bij de operatoren die abonnementen hebben van minder dan € 8,4 of abonnementsformules die bestaan in de automatische facturering van een voorraad oproepen); dat cijfer zou moeten worden berekend voor elke operator die de betreffende soort van STT aanbiedt (abonnement + gesprekskosten die door dezelfde operator worden gefactureerd).

Vraag 5. Wat is het standpunt van de respondent tegenover de verrekening van een gemiddelde gebruiksgraad ? Indien de respondent van mening is dat deze in rekening moet genomen worden, wordt input gevraagd omtrent de manier waarop dit volgens deze correspondent dient te gebeuren.

Vraag 6. Hebben de respondenten opmerkingen wat de technische mogelijkheid betreft om een gebruiksgraad te verstrekken voor voorafbetaalde kaarten?

Vraag 7. Heeft de respondent andere ideeën die de distorties als gevolg van het werken met theoretische kortingen kunnen helpen corrigeren?

De extra informatie die moet worden bijgehouden omwille van een compensatie op basis van reële kortingen voor installaties, is klein in vergelijking met de info die nodig zou zijn voor abonnementen en verkeer. Voor elke abonnee die een korting op installatie geniet, moet worden bijgehouden hoe groot het normale installatietarief is dat op dat ogenblik van toepassing is. Op die manier weet men dat de sociale abonnee hiervan de helft betaald heeft en dit dus ook het bedrag is dat moet worden opgenomen in de compensatieberekening. Die problematiek is besproken tijdens de vergadering van de STTS-werkgroep van 27/03/2006.

Vraag 8. Hoe staat de respondent tegenover deze benadering op basis van reële kortingen voor de installaties ?

4. METHODOLOGIE TER BEPALING VAN DE COMPENSATIES EN VERGOEDINGEN PER OPERATOR

In wat volgt wordt de methodologie uitgewerkt voor de berekening van de compensaties van de operatoren. Er wordt vertrokken van de data zoals deze te vinden zijn in de sociale databank enerzijds en van informatie m.b.t. de omzet per operator anderzijds. Dit betekent dat naast de eigenlijke

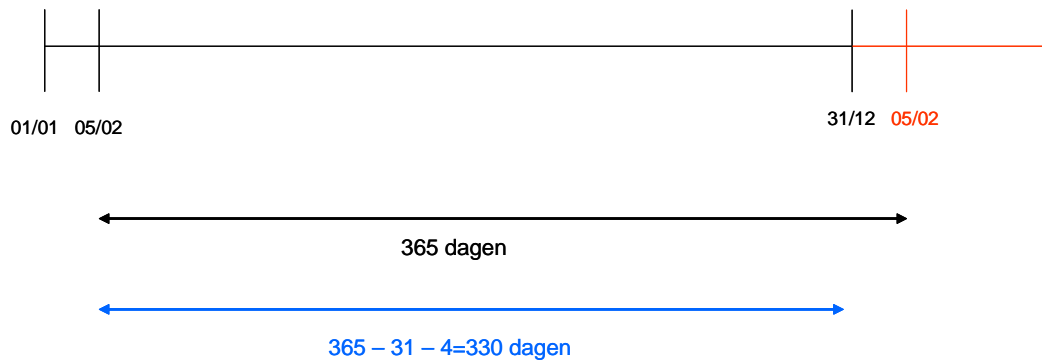
berekeningen ook wordt weergegeven hoe de data uit de databank worden geaggregeerd worden om als input voor de berekening van de compensaties te dienen.

4.1. HET REËLE AANDEEL PER OPERATOR

Zoals hierboven in deze tekst al aangehaald, zal ter invulling van het concept van het aantal tariefverminderingen als bepalende factor voor het bijdragen of ontvangen van het compensatiefonds, gebruik gemaakt worden van het totale bedrag aan korting gegeven door elke operator.

Abonnementen en verkeerskorting

Concreet betekent dit voor abonnementen en verkeer dat uit de sociale databank voor elke abonnee moet worden overgenomen welke korting hij ontvangt (i.e. welk type van tariefplan hij geniet) en bij welke operator. Op het eind van elk jaar wordt dan per operator een onderscheid gemaakt tussen de vier 'types' (cf. supra tabel 1) van korting en wordt per type een som gemaakt van het aantal dagen dat de korting is toegekend geweest (over alle abonnees heen). Voor een abonnee die sinds 5 februari klant is bij de betreffende operator en onder het betreffende type, worden dan 330 dagen in rekening gebracht (Figuur 1). Voor iemand die een heel jaar lang klant is geweest, worden uiteraard 365 dagen in rekening gebracht.

Figuur 1 Illustratie bij berekening aantal effectieve klant-dagen

Dat totale bedrag aan dagen per type per operator moet dan gedeeld worden door 365, oftewel het aantal dagen in een volledig jaar. Dit aantal 'abonneejaren' kan vervolgens vermenigvuldigd worden met 12-maal de verkeers- en abonnementskortingen die van toepassing zijn voor dat bepaalde type. De som van deze vier totalen over de vier types geeft de totale toegestane abonnements- en verkeerskortingen.

Installatiekorting

Per operator moeten vervolgens alle abonnees die in het beschouwde jaar een installatiekorting hebben genoten, worden gegroepeerd, en dit volgens de prijs van de installatie. Het is immers mogelijk dat de standaard installatieprijs is gewijzigd tijdens het jaar, en er kunnen ook verschillende promoties hebben plaatsgevonden. Per prijs moet dan het aantal abonnees worden berekend waarvoor dit tarief van toepassing was. Dit aantal abonnees vermenigvuldigd met 50% van de prijs en gesommeerd over alle prijzen van de betrokken operator geeft dan de totale toegestane installatiekorting.

De totale verkeers- en abonnementskorting en installatiekorting moeten dan samengeteld worden per operator, zodat het bedrag aan toegestane korting per operator kan vergeleken worden met de totale korting over alle operatoren. Het percentage dat op die manier bekomen wordt, is het zogenaamde 'reële aandeel per operator'. Merk op dat eventueel na de sommering van de totale korting per operator gebruik moet gemaakt worden van gemiddelde gebruiksgraden (zie *supra*), om weer te geven hoeveel van de theoretische korting in realiteit is toegestaan.

Vraag 9. Heeft de respondent opmerkingen bij de manier waarop het BIPT voorstelt om het reële aandeel per operator te berekenen? Zo ja, welke aanpassingen stelt de respondent voor?

4.2. HET NORMATIEVE AANDEEL PER OPERATOR

Naast het reële aandeel moet ook elk jaar het 'normatieve aandeel per operator' berekend worden. Zoals het ontwerp van koninklijk besluit van 20 juli preciseert, moet elke operator zijn omzet in de markt van de openbare telefonie aan het BIPT meedelen ten laatste op 15 mei in het jaar dat volgt op het beschouwde jaar. Het Koninklijk Besluit voorziet een overgangsbepaling voor de berekening mbt het jaar 2005. Aan de hand van de som van al deze omzetbedragen kan het aandeel van elke operator in de totale omzet berekend worden. Daarvoor moet wel duidelijk gestipuleerd worden aan de operatoren wat verstaan wordt onder 'markt voor openbare telefonie', zoals hierboven al opgemerkt.

De verschillende diensten waarvan de inkomsten het zakencijfer van de openbare telefonie uitmaken zijn in bijlage opgesomd.

Vraag 10. Heeft de respondent opmerkingen bij de manier waarop het BIPT voorstelt om het normatieve aandeel per operator te berekenen ? Zo ja, welke aanpassingen stelt de respondent voor ?

4.3. BEREKENING VAN DE COMPENSATIE PER OPERATOR

Het 'normatieve aandeel per operator' moet vervolgens vergeleken worden met het berekende 'reële aandeel per operator'. Het verschil tussen beide moet tenslotte vermenigvuldigd worden met de totale korting (van alle operatoren samen) van het afgelopen jaar, om te bepalen hoe groot de compensatie van elke operator is. Het is duidelijk dat indien het reële aandeel kleiner is dan het normatieve, de operator een compensatie moet storten in het fonds. Een operator die een groter aandeel heeft dan dat hij zou moeten hebben, zal een netto ontvanger zijn van het fonds.

Vraag 11. Heeft de respondent opmerkingen bij de manier waarop het BIPT voorstelt om de compensatie per operator te berekenen ? Zo ja, welke aanpassingen stelt de respondent voor ?

4.4. VERTROUWELIJKHEID VAN DE GEGEVENS DIE WORDEN GEBRUIKT VOOR DE BEREKENING VAN DE BIJDAGEN

Tijdens de vergadering van de STTS-werkgroep van 19 juli 2006 hebben sommige operatoren de wens geuit om het totale aantal sociale abonnees te kennen en de verdeling van die abonnees over de operatoren.

Vraag 12. Vindt u dat het aantal sociale abonnees per operator als een vertrouwelijk gegeven moet worden beschouwd? Zo niet, in welke vorm en met welke frequentie zou dat gegeven kunnen worden meegedeeld aan de operatoren die verplicht zijn om bij te dragen tot de financiering van het fonds en van de beheerskosten ervan?

5. NADERE REGELS IN VERBAND MET DE RAADPLEGING

De belangstellende partijen wordt verzocht hun antwoorden op de vragen die in dit document worden gesteld, uiterlijk 6 weken na de datum van publicatie van deze raadpleging mee te delen aan:

Belgisch Instituut voor postdiensten en telecommunicatie Sterrenkundelaan 14, bus 21 1210 Brussel

Aan de respondenten wordt gevraagd om elk deel van hun antwoord dat zij als vertrouwelijk beschouwen, nauwkeurig te willen aanduiden.

Gelieve een elektronische versie van uw bijdrage op te sturen naar het volgende adres:

vincent.hanchir@bipt.be.

M. Van Bellinghen
Lid van de Raad

G. Denef
Lid van de Raad

C. Rutten
Lid van de Raad

E. Van Heesvelde
Voorzitter van de Raad

BIJLAGE: OMZET VAN 'OPENBARE TELEFOONDIENTST'

Revenues of fixed operators - residential customers

FS 1 : Calls from telephone booths and coin-boxes	Total revenues from domestic calls (in €0,000)
FS 1 : Calls from telephone booths and coin-boxes	Total revenues from international calls (in €0,000)
FS 1 : Calls from telephone booths and coin-boxes	Total revenues form calls to non geographical numbers (in €0,000)
FS 1 : Calls from telephone booths and coin-boxes	Total revenues from calls to mobile (in €0,000)
FS 2 : National fixed calls : residential customers (excluding VoB of FS6)	
National calls residential : revenues (in €0,000)	Calls to geographical numbers (internet access not included)
National calls residential : revenues (in €0,000)	Fixe to mobile (national)
National calls residential : revenues (in €0,000)	Calls to 077/090x numbers
National calls residential : revenues (in €0,000)	Internet access via non geographical numbers
National calls residential : revenues (in €0,000)	Calls to other non geographical numbers
National calls residential : revenues (in €0,000)	Operator assisted calls
FS 3 : International fixed calls : residential customers (excluding VoB of FS6)	
International calls : revenues (in €0,000)	Total revenues international calls
FS 6 : Voice over broadband	
National calls residential	Revenues of calls to geographical numbers (in €0,000)
National calls residential	Revenues of calls to non-geographical numbers (in €0,000)
National calls residential	Revenues of calls fixe to mobile (national) (in €0,000)
International calls residential	Total revenues of international calls (in €0,000)
FA 1 : Access to public telephone network : residential customers	
Access revenues by service (in €0,000 and VAT excluded)	(Access revenues = installation + subscription)
Access revenues by service (in €0,000 and VAT excluded)	PSTN
Access revenues by service (in €0,000 and VAT excluded)	ISDN-BA
Access revenues by service (in €0,000 and VAT excluded)	Voice over broadband nomadic
Access revenues by service (in €0,000 and VAT excluded)	Voice over broadband not nomadic

Revenues of fixed operators - business customers

FS 4 : National fixed calls : Business customers (excluding VoB of FS6)	
<i>National calls business : revenues (in € ,000)</i>	Calls to geographical numbers (internet access not included)
<i>National calls business : revenues (in € ,000)</i>	Fixe to mobile (national)
<i>National calls business : revenues (in € ,000)</i>	Calls to 077/090x numbers
<i>National calls business : revenues (in € ,000)</i>	Internet access via non geographical numbers
<i>National calls business : revenues (in € ,000)</i>	Calls to other non geographical numbers
<i>National calls business : revenues (in € ,000)</i>	Operator assisted calls
FS 5: International fixed calls : Business customers (excluding VoB of FS6)	
<i>International calls : revenues (in € ,000)</i>	Total revenues international calls
FS 6 : Voice over broadband	
<i>National calls business</i>	Revenues of calls to geographical numbers (in € ,000)
<i>National calls business</i>	Revenues of calls to non-geographical numbers (in € ,000)
<i>National calls business</i>	Revenues of calls fixe to mobile (national) (in € ,000)
<i>International calls business</i>	Total revenues of international calls (in € ,000)
FA 2 : Access to public telephone network : business customers	
<i>Access revenues by service (in € ,000 and VAT excluded)</i>	(Access revenues = installation + subscription)
<i>Access revenues by service (in € ,000 and VAT excluded)</i>	PSTN
<i>Access revenues by service (in € ,000 and VAT excluded)</i>	ISDN-BA
<i>Access revenues by service (in € ,000 and VAT excluded)</i>	ISDN-PRA
<i>Access revenues by service (in € ,000 and VAT excluded)</i>	Voice over broadband nomadic
<i>Access revenues by service (in € ,000 and VAT excluded)</i>	Voice over broadband not nomadic

Revenues of mobile operators

WM 1 : Mobile outgoing traffic (origination)(in ,000 minutes)	
<i>Volume and revenues of outgoing traffic by split postpaid-prepaid</i>	Total revenues from prepaid customers (in € ,000)
<i>Volume and revenues of outgoing traffic by split postpaid-prepaid</i>	Total revenues from postpaid customers (in € ,000)